

F. t. l. vedr. retsplejeloven m.v.

byrdslovens § 91, stk. 2-3, og § 92 om inddrivelse af bøder i straffesager.

Den foreslåede regel omfatter ikke inddrivelse af tvangsbøder, som pålægges i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 2. Sådanne tvangsbøder vil som hidtil blive opkrævet og inddrevet af politiet i medfør af den generelle udpantningshjemmel for tvangsbøder i § 17, stk. 1, i ikrafttrædelsesloven til straffeloven.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 5.

Til nr. 3 (§ 148 a)

Der foreslås en ny bestemmelse om digital kommunikation til retten. Hverken denne bestemmelse eller de andre bestemmelser om digital kommunikation med domstolene vedrører spørgsmålet om digital kommunikation med domstolene på tinglysningsområdet (»papirløs tinglysning«). Dette spørgsmål overvejes for tiden i Justitsministeriets Tinglysningsudvalg.

Det foreslås i *stk. 1*, at formkrav om skriftlighed og underskrift i retsplejeloven ikke skal hindre, at meddelelser til retten kan sendes ved brug af digital kommunikation; f.eks. ved brug af e-mail. Bestemmelsen indebærer, at meddelelser til retten altid kan sendes som digital kommunikation, således at en digital meddelelse ikke skal følges op af en papirbaseret meddelelse. Den foreslåede bestemmelse indeholder alene en mulighed for at anvende digital kommunikation og ikke et krav om, at denne kommunikationsform skal anvendes.

Bestemmelsen vedrører alene den måde, hvorpå meddelelsen sendes til retten. Bestemmelsen indebærer således ingen ændringer i retsplejelovens regler om domstolenes sagsbehandling mv., herunder hvilke krav der kan stilles til tilvejebringelse af bevismidler under behandlingen af en konkret sag, f.eks. forevisning af et originalt dokument for retten, eller til udarbejdelse af materiale til brug for behandlingen af sagen, f.eks. en ekstrakt af sagens dokumenter.

Efter forslaget til *stk. 1, 2. pkt.*, skal den digitale meddelelse til retten være forsynet med en digital signatur med henblik på at sikre, at meddelelsen stammer fra den angivne udsteder, og at meddelelsen ikke er blevet ændret undervejs. Kravet om digital signatur gælder kun, hvor der efter retsplejeloven er krav om skriftlighed eller underskrift.

Digital kommunikation til domstolene forudsætter, at domstolene rent teknisk er i stand til at behandle og håndtere den digitale meddelelse – f.eks. skal meddelelsen sendes i et format, som domstolene kan behandle. Disse tekniske spørgsmål kan ikke anses for egnet

til at blive reguleret i selve lovteksten, hvortil kommer, at der løbende sker en udvikling af de tekniske løsninger, som vil kunne anvendes ved digital kommunikation. Det foreslås derfor, at Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med domstolene, jf. *stk. 2*. I medfør af den foreslåede bestemmelse vil Domstolsstyrelsen f.eks. også kunne fastsætte begrænsninger med hensyn til omfanget af de dokumenter, der sendes ved digital kommunikation. Dette vil navnlig kunne være relevant med hensyn til bilag til stævninger, processkrifter mv.

I forbindelse med udarbejdelsen af sådanne nærmere regler om digital kommunikation med domstolene, forventes Domstolsstyrelsen bl.a. at overveje, hvordan det kan sikres, at meddelelser, der indeholder fortrolige oplysninger, ikke kommer til uvedkommendes kendskab, f.eks. ved generelt at oplyse om, at digitale meddelelser til domstolene, der indeholder fortrolige oplysninger, bør sikres ved kryptering eller på anden forsvarlig måde.

Det foreslås endvidere, at Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, hvilke krav der skal stilles til den digitale signatur, der efter forslaget til *stk. 1, 2. pkt.*, skal anvendes ved digital kommunikation i tilfælde, hvor loven indeholder krav om skriftlighed eller underskrift. Det vil være op til Domstolsstyrelsen nærmere at vurdere, hvilke sikkerhedskrav mv. der skal stilles til den digitale signatur, men i almindelighed vil en signatur, der lever op til OCES-standarden for digitale signaturer, som er udarbejdet af Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, formentlig kunne anvendes. Kravene til den digitale signatur vil løbende kunne ændres i lyset af den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer med anvendelsen af digital kommunikation med domstolene.

Efter § 348, stk. 3, skal der med en stævning indleveres genpart af stævningen, bilag og kuvert med sagsøgtets navn og adresse. Efter § 348, stk. 4, kan Domstolsstyrelsen fastsætte bestemmelser om, at stævninger skal udfærdiges på særlige blanketter, og om genpart og kuverter. Disse bestemmelser foreslås ikke ændret, men det forventes, at Domstolsstyrelsen i medfør af § 348, stk. 4, og forslaget til § 148 a, stk. 2, vil fastsætte regler om, at der ikke stilles krav om genpart og kuverter ved anvendelse af digital kommunikation. § 348, stk. 4, giver i øvrigt Domstolsstyrelsen mulighed for f.eks. at bestemme, at en stævning kan indleveres ved brug af en formular via internettet.

Det bemærkes, at persondatalovens regler om behandling af personoplysninger også gælder for digital kommunikation til domstolene, hvilket bl.a. indebæ-